

[Stær Johansen.]

gerne vil stille ministeren. I sin fremsættelse omtaler ministeren spørgsmålet om Søringen og dens gennemførelse og siger, at selv om man skulle ændre det forslag til Søring, som først har været fremme, og som har været bearbejdet både her i folketinget og først og fremmest i Københavns kommune, ville det, hvis man skulle bruge den anden linje, den såkaldte Forumlinje, ikke medføre væsentlige ændringer. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er temmelig store ændringer, der skal foretages, hvis folketinget og Københavns kommune vælger at gennemføre Forumlinjen. Så vidt man kan se af tegningerne og planerne, mener jeg, at Forumlinjen vil komme til at berøre denne bygning temmelig meget og derved eventuelt kan vanskeliggøre igangsættelsen af Panuminstituttet. Men det er vel noget, vi kan diskutere i udvalget.

Jeg betragter dette lovforslag som et godt forslag. Jeg betragter det som glædeligt, at man nu efter så mange forarbejder er i stand til at fremsætte et forslag, der vil skabe væsentligt forbedrede forhold for de lægevidenskabelige institutter her omkring Københavns universitet, og jeg kan tilsige mit partis velvillige medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Johan Philipsen: Min opgave er kort den på venstres vegne at give tilslutning til det foreliggende lovforslag og i øvrigt henvise til de meget omfattende bemærkninger til lovforslaget og til ministerens fremsættelsestale.

Jeg vil gerne fremhæve, at det jo fremgår af materialet, at finansudvalget i januar måned 1969 besluttede at henstille til ministeren at fremsætte et særligt lovforslag. Denne beslutning er efter min opfattelse rigtig. Den giver 2 resultater: den giver for det første dem, der ønsker det såvel i folketinget som uden for folketinget, en samlet redegørelse for det emne, der hedder forbedring af undervisningsforholdene ved det lægevidenskabelige fakultet ved Københavns universitet. For det andet tvinger den til et samlet overblik over en investering af dette betydelige omfang. Det er ganske logisk, at placeringen og de forhold, der hersker omkring placeringen, har nødvendiggjort meget grundige forberedelser og

overvejelser før fremsættelsen af dette lovforslag.

Jeg skal om placeringen kun føje følgende betragtning til: jeg anser placeringen for rigtig og for at være en af de ting, der er mest sikre med hensyn til fremtiden for vore universiteter.

Nu får vi altså et biologisk og lægevidenskabeligt center, og jeg har jo ingen grund til at betvivle, at det er rigtigt, når diverse udvalg og også ministeren siger, at det kan gennemføres på en forsvarlig facon med hensyn til støjplage etc., uanset at Tagensvej skal laves til motorgade, ganske vist en forsænket motorgade. Men trods disse forsikringer, som jeg altså ingen mulighed har for at anfægte, er det min opfattelse, at eftertidens dom om dette biologiske center ville blive en helt anden, hvis det var muligt at ændre disse vejplaner, som i realiteten skærer disse næsten ideelle områder i 2 dele og altså må komme til at skabe adskillige problemer. Men vi lever jo stadig væk i den opfattelse her i landet, at det er muligt at skabe enkeltmandstrafik helt ind i bykernen i storbyer, og denne opgave forsøger vi at løse, men det er en opgave, vi efter min mening forløfter os på. Det, der sker, er antagelig, at man ofrer et meget stort beløb på at skabe motorvej 1 km eller 2 km længere ind, og så standser man, fordi problemerne er nøjagtig, som de var i forvejen.

Om det andet hovedproblem, udvidelsestakten med hensyn til bygninger og medarbejdere, henviser jeg til punkt 7 i bemærkningerne, hvor ministeren på regeringens vegne motiverer dette forslag. Om det vil jeg gerne føje til, at der er et hensyn at tage til anden undervisning i dette land, der er et hensyn at tage til andre ting, vi skal have udført, og der er først og fremmest også et hensyn at tage til kvaliteten af de ting, vi foretager os. En udvidelse til det dobbelte i løbet af 10-12 år anser jeg for at være det maksimale af, hvad vi kan skaffe undervisningspersonale osv. til.

Jeg skal herefter give tilslutning til, at vi får et udvalgsarbejde. Ifølge forslaget bemyndiges undervisningsministeren til igennem en lang årrække at anvende det i forslaget nævnte beløb. Må jeg udtale det ønske, at vi af hensyn til de mange år, der går, et par gange undervejs får en skriftlig orientering til folketinget om, hvorledes det